

РЕШЕНИЕ

№ 2873

гр. София, 28.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 12.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1263** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на К. А. В., прокурор в Софийска районна прокуратура, със съдебен адрес: С., бул.Ген.М. С., № 2, ап.9 чрез адв. М. срещу Заповед № РД-04—02-4000/17.12.2020г., Приложение № 2, в частта, която на прокурор В. е определено 0,00лв допълнително трудово възнаграждение, издадена от административния ръководител на Софийска районна прокуратура. В жалбата се твърди, че оспорената заповед е немотивирана и незаконосъобразна, като издадена в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Моли оспореният административен акт да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., който поддържа подадената жалба. Моли същата да бъде уважена. Претендира разности.

Ответникът – административният ръководител на Софийска районна прокуратура – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

К. В. заема длъжността прокурор в Софийска районна прокуратура. Спрямо същия е издадена заповед № РД-04-02-3779/24.11.2020г на административния ръководител на СРП, с която на В. е наложено дисциплинарно наказание

забележка.Видно от извлечение на протокол №01 от 20.01.2021г на ПК на В. ,т.22 същата заповед е потвърдена.Няма данни дали същата е оспорена по съдебен ред или не.На 27.11.2020 г. е изпратено писмо от Главния прокурор до административните ръководители на прокуратурите,относно определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения за постигнати

резултати за конкретни задачи през 2020 г., в което е посочено, че с решение по т. 45 по Протокол No 28/19.11.2020 г. Пленумът на В. дава съгласие административните ръководители на органите на съдебната власт да упражнят правомощията си по чл. 7 и 9

от Правилата за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения,приети с решение на Пленума на В. с протокол № 29/22.11.2018г,посл. Изм. С протокол № 28/21.11.2019г.

На основание чл. 7 и чл. 9 от Правилата за определяне и изплащане на и посочените по горе решения на Пленума на В. допълнителни възнаграждения е издадена Заповед No

РД-04-02-4000/17.12.2020г., с която е наредено:

- по т. I – на работещите в СРП магистрати и служители да се изплати еднократно средства за допълнително трудово възнаграждение в размер до една и половина основни месечни възнаграждения /в това число и възнаграждението за ранг/ съгласно утвърдени списъци с имена и конкретен размер на сумите – приложения № 1 и № 2- неразделна част от заповедта. В Приложение № 2 към заповедта под No 2 е посочен прокурор К. В. и в графа мотиви е вписана заповед № РД-04-02-3779/24.11.2020г на и.ф. адм. Ръководител на СРП- дисциплинарно наказание забележка.Няма данни кога е връчена на В. оспорената заповед.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК от лице, имащо правен интерес на оспорване и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна. Съобразно задължението на съда по чл. 168, ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. Съгласно чл. 233, ал. 6 от ЗСВ, въз основа на степента на натовареност на съответния орган на съдебната власт Висшият съдебен съвет определя допълнително възнаграждение на съдия, прокурор или следовател.Няма спор,че към датата на издаване на оспорената заповед от 17.12.2020г на К. В. е било наложено дисциплинарно наказание забележка,като по късно през януари 2021г потвърдено от ПК на В.,като няма данни същият да е оспорил заповедта по съдебен ред.Към датата на издаване на заповедта са действали Правила за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения,приети от Пленума на В./ стр.28-30/,като подобни правила са приети през 2021г и от ПК на В.,но същите са неотнормирани към заповедта от 2020г.Съгласно чл.5 ал.2 т.7 от същите не се изплаща допълнително възнаграждение при висящо дисциплинарно производство- до приключване на производството.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган административният ръководител на Софийска районна прокуратура, съобразно правомощията му по ЗСВ и чл.6 ал.1 от Правилата. По отношение на формата на индивидуалния административен акт е приложима разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК, доколкото в

ЗСВ не се съдържат специални правила. Заповедта отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, тъй като същата е мотивирана. Съгласно чл.6 ал.1 от Правилата, при определяне на допълнително възнаграждение на магистрат или служител се издава мотивирана заповед за всеки отделен случай. Индивидуалните административни актове, какъвто е процесният, следва да съдържат конкретни съображения за издаването им – фактически и правни основания. Видно от съдържанието на процесната заповед, в същата е налице посочване на приложимите законови разпоредби, като от съдържанието ѝ правото на защита на жалбоподателя да научи мотивите на органа за издаването на акта е гарантирано. За да изключи жалбоподателят от списъка на магистратите, на които да се изплати допълнително трудово възнаграждение, административният ръководител на СРП е посочил наличие на висящо дисциплинарно производство, като е посочил данни за заповедта, датата на издаването ѝ и вида на дисциплинарното наказание. Безспорно е, че според Тълкувателно решение № 16/31.03.1975г. на ОСГК на ВС мотивите за издаване на административния акт могат да се съдържат и в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. В случая това означава, че най-малко в оспорената заповед следва да бъде направена препратка към определена част от актът (актовете), в които са посочени конкретни данни за висящото дисциплинарно производство по отношение на К. В. и етапа, на който същото се намира.

Оспорената заповед е издадена на 17.12.2020г., като към тази дата, на административния орган е било известно наличието на висящо дисциплинарно производство по отношение на прокурор В..

Правилата за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения, приети от Пленума на Висшия съдебен съвет, са вътрешен акт, който урежда реда, начина и източниците на средства за изплащане на допълнителни трудови възнаграждения за постигнати резултати (чл. 1). При наличие на финансови средства магистратите могат да бъдат стимулирани при наличие на постигнати резултати – текущо, за годината, по конкретни задачи и др. Неразрешеният въпрос за съответствието на поведението на магистрата с високите изисквания за професионалните му качества е пречка за получаване на допълнително трудово възнаграждение. По презумпцията на чл. 5, ал. 2, т. 7 лицата с висящо дисциплинарно производство не са постигнали добри за годината трудови резултати и поради това до приключване на дисциплинарното производство не им се изплащат суми за материално стимулиране. Създаденото правило за поведение с чл. 5, ал. 2, т. 7 от Правилата не засяга непропорционално правото на магистрата да получи допълнително материално поощряване при постигнати резултати. Настъпилото заличаване на дисциплинарното наказание по силата на чл. 326 от ЗСВ не променя факта за наличие на висящо дисциплинарно производство към датата на издаване на оспорения акт.

Съгласно законоустановеното служебно начало прокламирано в чл.9 ал.2 от АПК административният орган събира всички необходими доказателства и когато няма искане от заинтересованите лица. Оспорената заповед съответства и на материалния закон. Съгласно чл. 5 ал.2 т.7 от Правилата, не се изплаща допълнително възнаграждение на магистрат при висящо дисциплинарно производство – до приключване на производството. Основание за неизплащане на допълнително възнаграждение, съобразно тази разпоредба, е висящо

дисциплинарно производство. Следва да се отбележи, че административният ръководител на съответната прокуратура при наличие на образувано и неприключило дисциплинарно производство спрямо магистрат, е длъжен да спре изплащането на определеното допълнително възнаграждение, но само до приключване на дисциплинарното производство. Самият факт на наличие на образувано и неприключило дисциплинарно производство срещу прокурора съставлява фактическо основание за издаване на заповедта, като е отчетено по отношение на жалбоподателя, привлечен към дисциплинарна отговорност, дали предмет на висящото производство са нарушения, извършени през 2020г., за която се изплащат допълнителните възнаграждения.

На основание § 3 от допълнителните и заключителни разпоредби на ПОИСДТВ средствата за допълнителни възнаграждения на административните ръководители, лицата по чл. 7, ал. 2 и ал. 3, съдии, прокурори, следователи, в т.ч. младши съдии, младши прокурори, съдебни и прокурорски помощници, държавни съдебни изпълнители, съдии по вписванията, инспекторите в Инспектората към В., служителите на Н. и съдебните служители, както и социалните, здравните осигуровки и задължителното пенсионно осигуряване, се начисляват и изплащат в рамките на одобрената за конкретната година бюджетна сметка на съответния орган на съдебната власт. Правомощието на административните ръководители по чл. 9, ал. 1 от ПОИСДТВ, приети с решение по Протокол № 29/22.11.2018 г. на В., се ограничава в рамките на утвърдената бюджетна сметка за заплати на съответния орган на съдебна власт за текущата бюджетна година и се преклудира след приключването ѝ. Административните ръководители не могат да определят средства за допълнителни възнаграждения, отнасящи се за изминали отчетни финансови периоди (В същия смисъл Решение № 10225 от 21.07.2014 г. на ВАС по адм. д. № 5419/2014 г., VI о. и Решение № 11321 от 28.10.2015 г. на ВАС по адм. д. № 4747/2015 г., VI о.).

В обобщение на всичко изложено до тук настоящият състав приема, че оспореният административен акт, макар и издаден от компетентен орган, е издаден при спазване на предвидената в закона форма - чл.59 ал.1 т.4 от АПК- при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са довели и до материална незаконосъобразност на акта.

Това налага отхвърляне на жалбата против оспорената заповед.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 13 състав
РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на К. А. В., прокурор в Софийска районна прокуратура , със съдебен адрес: С., бул.Ген.М. С. , № 2,ап.9 чрез адв. М. срещу Заповед No РД-04—02-4000/17.12.2020г.,Приложение № 2,в частта, с която на прокурор В. е определено 0,00лв допълнително трудово възнаграждение, издадена от административния ръководител на Софийска районна прокуратура.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

